

Адреса редакції

65008, місто
Одеса-8,
пл. Бориса
Дерев'янка, 1,
офіс 602 (6-й
поверх).

Пошук

Контактна інформація

Моб. тел.: 050-55-44-206
Вайбер: 068-217-17-55
E-mail:
chornomorski_novyny@ukr.net

/ Архів номерів / 2022 рік / № 37-38 (22360-22361) четвер-субо

Газета видається із 19 липня 1917 року

Рубрика: [Без рубрики](#)

Переглядів: 636

В очікуванні визволення

45-річна Наталя Альохіна дивом вибралася з Херсона разом з донькою і сином та дісталася до Любашівки, де й оселилися. Однак в окупованому місті залишилися її чоловік, який працює водієм маршрутки, сестра-близнючка з дітьми та інша рідня.

Від дня приїзду, 11 квітня, жінка шукала бодай якусь роботу, бо ж на допомогу від держави внутрішнім переселенцям прожити, м'яко кажучи, важкувато. А хто шукає, той знаходить. Тож уже із 1 травня вправно шиє військову амуніцію нашим захисникам, підспівши на підмогу майстриням-культпрацівницям Валентині Вовк, Наталі Ілющенко та Олені Шлоді.

— Війна до нас прийшла відразу, 24 лютого. Перші дні ми провели у підвалах. Наш дім розташований у передмісті, неподалік Антонівського мосту, звідки докочувалися звуки жорстокого бою наших воїнів з росіянами за цей стратегічний об'єкт. Яюсь добряче гримнуло і на най-ближчій заправці — туди потрапили ракети з ворожого винищувача. Наші ЗСУ і територіальна оборона намагалися стримати наступ агресора, але сили були нерівними, і вони відступили. Страху такого натерпілися, що словами не передати. Пізніше дізналася про криваву трагедію у Бузковому парку, де близько тридцяти бійців тероборони з «коктейлями Молотова» мужньо виступили проти бронетехніки, але були розстріляні з кулеметів, — ділилася пережитим Наталя. — З перших днів окупації у нас проходили мітинги проти росіян. Пам'ятаєте, як один відчайдух заскочив на БТРа з нашим стягом, а прості люди освістували озброєних до зубів рашистів, скандуючи, щоб вони забиралися геть з нашого міста?! Але окупаційна влада почала діяти жорсткіше проти мирного населення. Активістів затримують і катують. Наші прапори зняли, замінивши на свої, а мітинги розганяють із застосуванням зброї. Почали грабувати магазини та офіси. Окупанти вдень на своїй техніці пересуваються містом сміливо, а от вечорами вештатися вулицями бояться, бо знають, що можуть не повернутися. У житлових кварталах вони роз-містили далекобійні ракетні установки і гатять з них по Миколаєву та інших мирних містах і селах. Зрозуміло, життя в окупації, під ворожим чоботом — нестерпне. Зі зникненням з полиць вітчизняних продуктів у продажу з'явилися російські та

[На головну сторінку](#)

[Архів газети за номерами](#)

[Архів газети за рубриками](#)

[Про нашу газету](#)

[Повна контактна інформація](#)

[Передплата](#)

[Відправити нам листа](#)

[Приєднуйся до нас!](#)

Українська справа — це й українська періодика

Відомо, що людина, яка читає, має жвавіший, гостріший розум. Той, хто читає книжки, доведено теоріями лідерства в управлінні, керує тими, хто дивиться телевізор, «висить» у соцмережах, вдовольняється «кліковою» інформацією... [Читати далі](#)

Бажаєш допомогти?

Кошти на підтримку єдиної обласної української газети Одещини можна переказувати на такі банківські реквізити:
АТ «Альфа-Банк» у м. Києві, рах. № UA 44300346000026006012386501.
АТ КБ «Приватбанк», поточний рах. № UA 17305299000026008034905949.
(обов'язково слід зробити примітку «На підтримку газети»).

[Дякуємо всім, хто у ці нелегкі часи разом з нами.](#)

кримські: яйця — по 100 гривень за десяток, цукор — по 120 за кілограм. Коли хтось із села везе картоплю у місто, то окупанти на блокпостах забирають собі мішок-два. Але всі намагання путлерівців, які вважали Херсон проросійським містом, нав'язати вільнолюбним городянам свої порядки та засади «руського міра» зазнають невдачі.

Згадуючи мирне життя, Наталя повідала, що вона працювала педагогом у школі-інтернаті, а чоловік — водієм, гарну роботу мали донька і зять. Коли ж докотися жахливі звістки зі звільненої Київщини про звірства росіян у Бучі та інших містечках, коли окупанти заговорили про створення «ХНР», а чоловікам почали погрожувати мобілізацією у добряче пошматоване нашими Збройними силами рашистське військо, Альохіни наважилися на виїзд із Херсона.

— Завантаживши в автівку найнеобхідніше, вирушили з Херсона в напрямку Білозірки. Найперше, хотіла врятувати своїх дітей від війни. На ворожих блокпостах нас ретельно обшукували. Перевіряли навіть вміст телефонів, але ми завчасно, щоб убезпечитися, видали з них все проукраїнське. Об'їхавши місця розташування ворожих військ та бойових дій, манівцями потрапили в Миколаївську область. У небезпечні мандри вирушили на початку квітня. Спершу мали намір оселитися у Первомайську, але там не знайшлося квартири, тож переїхали у Любашівку. Винаймаємо житло у центрі селища, налагодили побут. Тепер завдяки місцевій владі маю приробіток. Син Владислав, третьокласник, успішно, якщо можна так сказати, онлайн закінчив навчання зі своєю вчителькою. Наш педагог хоч і перебуває в окупації, але проявила себе як справжній фахівець — справно виконує свої професійні обов'язки і з великою любов'ю до дітей завершила навчальний процес. Скажу, що не помітила жодних змін у шкільній програмі. На щастя, окупанти поки що не втрутилися в освітній процес і навчання з усіх предметів проводиться українською мовою, — розповіла Наталя.

Жінка впевнена, що незабаром повернеться з родиною додому, у своє звільнене прекрасне місто. Україна, безумовно, переможе ненависного ворога, очистивши нашу святу землю від рашистсько-путлерівської наволочі.

*Юрій ФЕДОРЧУК.
сmt Любашівка.*

Подобається

Поширити

Будьте першою серед друзів, хто в це.

Передплата

Оголошення

**Найкраща
підтримка —
ПЕРЕДПЛАТА!**

**Вихід газети у четвер.
Вартість передплати:**

- на 1 місяць — 70 грн.
- на 3 місяці — 210 грн.

**Написання,
редагування,
переклад**

**Редакція газети
«Чорноморські новини»
пропонує:**

- літературне
редагування,
коректуру,